

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 24 december 2012 in zaak nr. 12/38382 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 6 december 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 december 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De vreemdeling klaagt in de eerste grief, voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de door de staatssecretaris gegeven toelichting bij de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd niet heeft bestreden. Daartoe voert hij aan dat hij ter zitting bij de rechtbank naar voren heeft gebracht dat aan de grond dat hij verdacht is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 12 april 2012 in zaak nr. 201200612/1/V3 (www.raadvanstate.nl), geen betekenis toekomt, nu het strafbare feit niet te relateren is aan zijn terugkeer of uitzetting.

1.1. Blijkens het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting bij de rechtbank van 17 december 2012 heeft de vreemdeling onder verwijzing naar voormelde uitspraak van de Afdeling van 12 april 2012 betoogd dat aan de grond dat hij verdacht is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld geen betekenis toekomt. De rechtbank heeft niet onderkend dat de vreemdeling aldus de door de staatssecretaris gegeven toelichting bij de aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegde gronden heeft bestreden.

De grief slaagt in zoverre.

2. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de vreemdeling overigens aanvoert, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 6 december 2012 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

3. In beroep heeft de vreemdeling onder verwijzing naar voormelde uitspraak van de Afdeling van 12 april 2012 betoogd dat aan de grond dat hij verdacht is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld geen betekenis kan toekomen, nu het strafbare feit niet gerelateerd is aan zijn

terugkeer of uitzetting en dat de enige resterende grond onvoldoende is om de maatregel van bewaring te kunnen dragen.

3.1. In het besluit waarbij de vreemdeling krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd, staat vermeld dat de maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat de vreemdeling de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert. Daaraan is ten grondslag gelegd dat de vreemdeling:

- verdachte is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld, en
- tot ongewenst vreemdeling is verklaard als bedoeld in artikel 67 van de Vw 2000 of tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd met toepassing van artikel 66a, zevende lid, van deze wet.

De staatssecretaris heeft in het besluit van 6 december 2012 toegelicht dat de ongewenstverklaring van de vreemdeling aantoont dat hij eerder kiest voor het plegen van een misdrijf dan inspanningen te verrichten voor het vertrek uit Nederland. De vreemdeling heeft eerder illegaal in Nederland verbleven en toont volgens de staatssecretaris hiermee bij herhaling aan geen waarde te hechten aan rechtmatig verblijf in Nederland en niet – dan wel niet eerder dan naar eigen believen – te vertrekken. Voorts heeft de staatssecretaris toegelicht dat de vreemdeling door zijn gedrag in strijd met de Nederlandse wet laat zien dat hij de Nederlandse rechtsregels en verplichtingen niet naleeft, waardoor niet in valt te zien waarom hij de verplichtingen ten aanzien van de voorbereiding van zijn vertrek wel zal naleven.

3.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in voormelde uitspraak van 12 april 2012, komt aan de grond dat de vreemdeling verdacht is van enig misdrijf dan wel daarvoor is veroordeeld voor de inbewaringstelling van de vreemdeling geen betekenis toe, ook niet in samenhang met de overige aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden, indien de strafbare feiten niet zijn te relateren aan de terugkeer of uitzetting. Nu uit de bij het besluit van 6 december 2012 behorende toelichting niet kan worden afgeleid of en hoe het strafbare feit waarvan de vreemdeling verdacht is, dan wel daarvoor is veroordeeld, is gerelateerd aan zijn terugkeer of uitzetting, kan de verdenking van het plegen van een misdrijf, dan wel de veroordeling daarvoor, niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag worden gelegd.

3.3. Gelet op het voorgaande rust de maatregel van bewaring louter op de omstandigheid dat de vreemdeling tot ongewenst vreemdeling is verklaard dan wel dat tegen hem een inreisverbod is uitgevaardigd. Nu ingevolge artikel 5.1b, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 niet aan de voorwaarden voor inbewaringstelling, bedoeld in artikel 5.1a, eerste lid, wordt voldaan indien slechts één van de feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, van toepassing is, heeft de staatssecretaris niet kunnen concluderen dat de vreemdeling de voorbereiding van het vertrek of de uitzettingsprocedure ontwijkt of belemmert.

De beroepsgrond slaagt. De maatregel van bewaring is van meet af aan onrechtmatig.

4. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 6 december 2012 is reeds hierom gegrond. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 6 december 2012 tot 27 december 2012, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.
5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 24 december 2012 in zaak nr. 12/38382;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 1.705,00 (zegge: zeventienhonderdvijf euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.416,00 (zegge: veertienhonderdzesien euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

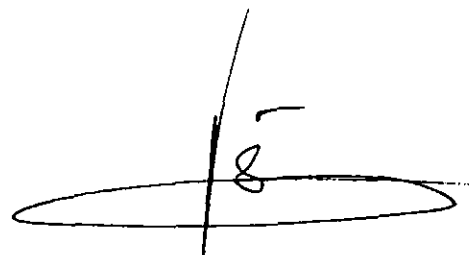
w.g. Vonk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2013

345-689.

Verzonden: 31 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser